

אבא מלכותך האבא והמיה משה
 בנתן האבא שמה אני זק אליוסה אבא
 נדריק פי. אמור לו אבא. אסורה אבא
 אמו. רמק. פי יו אסורי היאה האכה ט
 האבא טורן שיכולה אטרון אמרה ~~שנה~~
~~שנה~~ קטטה שרבה שיחוש אותה בטלה ובכח
 קטא ערו שוק מצטה לא משה גאה ראסור
 אז ~~מבוא~~ אמר הרמק ~~שן~~ אסורה
 אכה/ אמר אמר שימות בעלה. שהי הוגית
 קהיא זונה ואסרה עצמה העשית ~~המיתה~~
 האסורה. והרב המליך שם וכו. "אולי"
 בקוסטא "דמילתו דאן לא מתינתן לה ה"ה אג
 בעלה כדי לא תבא אשה נותנת צויה באמו
 ומקדמת מצומה אמרה אבא אמוין ודאי אסירא
 בומיה דגרומה ז"ל צמת רמיו
 ובסתרן ככה ~~שמה~~ "לא מאתיים
 לה כחן שפירוש הרמק ה"ה מתינת
 בנייים פי. ~~אפי שחיק~~ אבא אבא פסן
 ואוסקים גליו בכו הורה דמילתן דבורא
 רופה אמר קאנו נאמינהו הקבר בעצמו לאמה עמן
 שיהיה ולא נאמינהו אע"פ אמר
 ולא נאמר לו אלו היית מתייש אותה ומכני כן
 היית גא עליה א"כ אלה מתייש בנתובתה
 וזה קאו אק אמתא לא הושרא לנתב דרפון
 זאין שם ערות אק הוא מאתין אותה ומרשה
 אין לה שוק כמיה ~~אבא~~ וכל תנאי כמיה
 ואין לה אבא/ מה שהביא מתינת אגיה רח

י"ב

מה שבעין לא מנכסי מלוא ולא מנכסי צאן
 פרוצ נטילת מה ~~שם~~ שבפניה ויציאת
 ונחמורה לו אק רפנה משרט ואק רפנה שגפיה
 תדתי אחר ~~שם~~ שאן שם זקיק "

~~דאז מה שמאמנים~~ וא"כ אק אין הגוף
 חופק אכאמין אינו מאמין ואין יש שוק כח ~~אחר~~
 אכא אכרות אורת שיגשה. גויא (מי אינו
 אסורה מטעם ~~שם~~ נשית כתיבה האסורה
~~מנתי~~ כתיבה הרג רבי אישורי בתוספת סק
 נדרים צ: "בלא מפניו זאנה שהיא אסורה
 אינשא אכבן בודי הוא מוצהר עליה אכא היא
 אינה מוצהרת עליו אכא אמור ומות נצי אחר
 רגא כל היכא רגוא מוצהר היא מוצהרת
 וכל כינה רגוא אכא מוצהר היא לא מוצהרת
 מותב רגין בר נחמן לא יתחו לא יתחו
 מלמד שבאשה מוצהרת על יגי האיש
 וכן פסק הרמב"ם הלכות אסורי ביאה פ"ז
 פ"ה וכל מקום שבו אוקה הוא אוקה
 וכל מקום שהוא אין אוקה היא אינה אוקה
 שם אין כהרס קין. איש אשה אדון אין
 צורתה בשמה חרובה קלבה כמו שבאנו
 ובהלכה צ' אומר כל רבן הבה א
 כותב קין ~~אכא~~ אכא קין הביט אוקה
 משום צורה שהיא אינה בת קבולין ופ"א
 אסור בהצלת צורה קין ישראית זמן כותב
 יא"כ יכולים אחר שסק וש אסור על
 כהן יש אסור עליה ממי שבו משנת צדמה

אמר הנהן שאף שאן מוצאים שיש אסור
~~אשר~~ לאשה זונה אכן אף אם יש אסור
אכן אף הוא מאמין אורה יש אם אסור אף
ואם הוא אילו מאמין אורה אין אם אסור אף
(כמו שכתב החסד ספר השמות קדשה ~~שמה~~
~~אשר~~ מאורה. טעה אף והבא לא
האמין ידשו ממ תפיה היא אסורה כמו
חתיכה באסורה ורצו זה)
ואז אהבא אילו אסורה מפני שאינה
מאמין. מנה הסברה שמה נהיה זינה
כאמר ומורה דברותה של זכריתו ארצ
על הנה שיש ביד חמנים ארצו דבריה מכל וכל
הסברא גדולה כזאת. וכל ההסבר
הנה שאמרים לא תסור מכל אשר יאמרו אף
ימין ומחאל ומפריש במהרש אף אם יש ימין
למכירה אף שהוא ימין אמרים שמה.
אסור ~~אשר~~ אסור מבגדיהם ~~אשר~~ הסבר
אף שכלי שמה אליה ~~אשר~~ שמה לא כמו
שהחמנים אמרים ממ לא בשמים היא וזה היה
כאן הגורא ארצ (כמו שמהיר הרג ביישעין
הבקדמה לשמות אהרן משה אוח) והוא ספר
חלק ה' היה שיחיוג בשמות אוח (אמר)
ואז אף שחמנים אמרים מפני סברה שהם
שמות אוח. שהדבר שיהא שמה אף שהיא
הדבר יוצג אילו כן צינה אשמוע אלהם
אויא מורה אכן אף למען תדונה מפני
לא ארצו ארצ אף בניה " - זה סבר

~~לשנת הדובקה~~

החמייק שבקרו אותם ~~לשנת הדובקה~~
 ואמר שהדובקה היה אחרת ממה שבאתר כפי שהיה
 היתה אבל לזכור כהן אחר אין כן שום
 צותק לחמייק שמני זה ואמר שהדובקה היתה
 שלא נמצאה כיון שיכולים לומר שצורתה אור מת
 פועלה ומני זה אסורה לנהל אך מוקמיין
 לה על הבין שביא אמות שהיא אסורה
 זה סברת הומוקס קמה שאמר שצטייג
~~הדובקה~~ דאסורה שפיות רב ט' וקם במחרא
 נדריק בני אחריק בחודה רב שטג שטק
 נמארה שטינה אונגר מידי הווא טמא
 אלא משוק (שלא) תוציא לצד על קניה
 נמארה ונמורה אמרי הסתא באינסיא
 וזה הסברה שאמרנו ממני שאין הבין לאמרו
 שהיא זונה ~~קטלה~~ אמרי אלא שבזוקין לשדה
 כמי שאמריין אין לבין אלא מה שזינין רואות
 ואם אחר כך רואה הבין דבר אחר יתבוס
 אפזוק אבל אחר ~~אמרי~~ קעלה ~~אמרי~~
 מוקמיין לה כדבריה הראשונים ואסורה
 ואף שפוערת אמתא אלא אמרה שביא טמא
 אלא ממני שזרש קעלי לא ~~אמרי~~ ~~אמרי~~
 מקבליק את המאמא וזה יכולים להסביר
 כמי שביא התקס סופר משהיה ~~אין~~ ~~הדל~~ ~~א~~
~~אמרי~~ אמרי להסדה ~~אמרי~~ אמרי להוא
 אמרי אמרי מושק הראו לקב יוצה ונמרה
 אמרי אמרי שרמה ע/ה צמאנה ושקרה
 הבקרה הראשונים שפטק הוסק ספר לשא אמריין
 אמרי אמרי אמרי אמרי אמרי אמרי

סוף עה

הדדים שאלנו כרג יפני הווא כב אנטי
 שיה מעידיק אל חתומתק לקיים השטי
 נחמתיק יק אמרו * אחר שחתימה יפני
 רק אנוסיק היינו ממור נפסור זוג ממור
 מחון. שזין אקם גסיק צמנו רשע ופסוט
 שלא באו מיה אבד ארצ. וצב דרוק לפן יטי
~~א~~ מעידיק אל חתומתק לקיים השטי
 א"י הוסון ~~שזין חתומתק~~ שנין שהיך שוב
 אינו חזר ומגיב. ~~א~~ זוכן יק היפני נפסור
 שהיה להק אמורה טובה אברהם מאינס אותם
 אבד ~~א~~ לא יק אנוסיק ממור מחון כיון שלא
 שהיה אמורה שלא אמריק נאמר מחנ שלא
 הוא מיה ~~א~~ אבד וצב חבט אמרו
 סנגדיין מ"ז ע"ג ר"ג מדלכ בק/ אל שמחון
 בן שטח שבוזיא /הרד וחזרו הדדים שקרו
 זוח לא חזרו אורגו מחני שנין ~~א~~ שטיבן הדדים
 ליה אינו חזר ומגיב ופיוס כיון אבד ברטו מקרו
 הטוב טעם ופקו, ~~א~~ ^{שטיבן} ~~א~~ שטיבן שטיבן הדדים
 חרבונת אהר אדבירו ופלו שזן שמחון של
 שטח מחיג מרה אב שטיבן חזרו ורטי
 אמורה אברהם שקרו מחנ כדסו אל
 שמחון בן שטח שטיבן אורגו שטיבן שטיבן
 הכוונות שלהן, מח כיון שלא חזרו מיה
 אליו יק כזמן שיצאו ~~א~~ בן שמחון בן
 שטח ~~א~~ אהר חסו חלמיק שהפסור
 משקיים זכשן ואחרים מה אלני אורג דמנו
 של כה, ודלסק
 אק בן ~~א~~ געזגרה דיבן כן האשה נרנה

כב

זבגריה זמן ~~אחר~~ ארורה אחר מת
 קוליה אף אינה נאמרת זבגריה הואסאניק
 יק עיקרו כיון שהיה שוב אינו חוזר
 ומתיר. ולאחר שהיה עבודת הדסאונה
 לא היה מסומק לו אחריו כיון שלא חזרה
 חיה אלא רק אחר זמן. זה אשיתר

הרמקס והרה המתיק.
 אף ~~הרמקס~~ הרמקס אחר שכל
 אין כאל שום הדבר עבוד ~~הבני~~ ~~שני~~
~~השאה משק ששנה~~ ~~שני~~ ~~שני~~ ~~שני~~ ~~שני~~ ~~שני~~
 זה לקו העל ~~שני~~ ~~שני~~ ~~שני~~ ~~שני~~ ~~שני~~
 וקדג עבדו שמו בטלה זכר מהי שלא באה
 מיה ~~שני~~ ~~שני~~ ~~שני~~ ~~שני~~ ~~שני~~ ~~שני~~
 יודע אמר בדגריק אק היתה טמאה או לא.
 על זה הא אמרלא שלא ומהרג אלף בסת
 לא היתה טמאה. אלא לפי הרמקס והרה
 המתיק. היצד עבוד שלה היתה ~~שני~~ ~~שני~~ ~~שני~~
 אלא ~~שני~~ ~~שני~~ ~~שני~~ ~~שני~~ ~~שני~~ ~~שני~~
 יתן ושמל משני העובדה לפי בטלה ~~שני~~
 ואולי תבונה דחי בטלה. והאמלא סאומר
 לא מקבאיק מני שמאורת לקא לקה נאו
 זמן של נגמא יו זק וסלברין לפי
 שגמנו אציל.

בתורה הולכת אפיאר מתקוק ראבד
 נמח מה שמגיא נובה דיבובה חלק יא
 אלה סימן יא

ונהיה כסוף של נדב הירבנה אב"ד סימן יא
 באה ששקרה אגלה ואל"ה ונאמר צדוק
 של שנה שנגבה גמולו ירכה ואחר כך
 רצה לנצור באמלה של שקרה קשה/
 לפכה מנוח אנשינו וקם הצבחה שינה אוננה של
 שיהיה מנח למח אלה יקם רד שנתה
 ונ"ה מוכח ווסיק שבטתה - אמלה של
 ע"י עדה ארזה גירוש נ"ה נאמר
 מני של היה (ב אגלה) דין אחר אכיל
 מוכח הנה ונ"ה ינו קם בטל שביליו ביונה עדה
 סימן א כבל עשה שוחט סימן עריבה ואחר כך
 נתי אמלה שמני לא ינבו הבה שלב סימן
 ג... אחר גמולו אק בטל מקטע מנ"ה שלב
 קצו נבה והמקרה נבה בטל מנ"ה קנה
 קצו נאמר - מני לא עשה ארזה אלא מני
 הנה שבט יוצר הוצאה אליו מני של היה
 אלה הנה ונ"ה ונ"ה ונ"ה ונ"ה ונ"ה ונ"ה
 שנה שמה מעדה אגלה שלבים קצו נבה פי
 לא יוצרו הפניק שהיא מממש ומצדו
 מני דין הוצ שנה במים אקדים שהנא
 אחר מוסיק ~~שנה~~ מני אמלה מני של
 היה מוסיק ~~הנא~~ ~~הוצ~~ ~~שנה~~ ~~שנה~~ ~~שנה~~
~~אחר~~ - ~~הנא~~ ~~הוצ~~ ~~שנה~~ ~~שנה~~ ~~שנה~~
 קובץ אמלה מן הנא שהיא סברה / שנה
 מן הוצ / מקובץ ~~הנא~~ ~~הוצ~~ ~~שנה~~ ~~שנה~~ ~~שנה~~
 הוצא ונ"ה אק הנה מוסיק שנה אסורה / הוצ
 מני שנה ונ"ה אק הנה מוסיק אסורה / מני של

ובכרת שבצדק אתה

שאת רצה פיה יכולה לכלל אורג אנוש

ומפני שהנה אורג ומק מפני שהצורה שירצה אורג

שבמניק כובים למד אף שגמגמ שמוח לא כובים

~~ע"י היתר ע"י סק"ד. והלכות אורג פ"ה~~

ע"י אבן העזר סק"ד. ודמא פ"ק.

א"כ אבן העזר סק"ד היא שמוח

אמורה שם ק"א. כל כק חזק כיון שניה

סדה אמות אלק להרג אבא מפני שנהבייה

אלק להרג. כמו שמוחיק בנזיקין פ"ב ז"א